

Mohamed en Abdullahi – blog 3 Somalie

8 april 2014 door Wies Kalsbeek

De plek waar ik woon is met liefde en zorg uitgezocht door Kaalo aid and development, de organisatie die in Puntland op diverse terreinen actief is in het opbouwen van de regio. Het is de grootste lokale NGO van Puntland. Kaalo Nederland is een onafhankelijke stichting die gerund wordt door een aantal Nederlandse Somaliërs, één van hen is Abdisalam Ali. Hij studeerde succesvol Economie aan een HBO-opleiding in Amsterdam. En door hem ben ik hier.

Er was mij Wifi beloofd op deze plek. Na veel gepush bij kok Nur heb ik eindelijk de Wifi code gekregen, maar helaas werkt het niet. Sms'en en bellen wil ook niet. Het is lang geleden dat ik me zo afgesloten voelde.

Om vijf uur 's middags, een paar uur na mijn aankomst, zit ik in afwachting van mijn afspraak met Abdisalam buiten in de schaduw bij het hek van de compound. Ik zit naast bewaker Mohamed. Hij woonde in Mogadishu toen ik die stad in 1987 bezocht. Zo te horen en te zien zou het levensverhaal van deze Mohamed al een heel dik boek zijn. Met een emmer en wat water begint hij zich naast mij ineens uitvoerig te wassen en zegt: 'Time to pray' en ja hoor uit verschillende hoeken hoor ik de moskeeën met hun oproep tot gebed.

Automonteur en medebewaker Abdullahi meldt zich kort hierna ook en als we even praten begrijpt hij hoe vervelend het voor me is dat ik geen Wifi heb. Nog voor zijn gebed brengt hij me bij het kantoor van Diakonia, dat ook op deze compound staat. En daar reageert de Wifi code! Eindelijk een berichtje naar Nederland dat ik veilig in Somalië ben aangekomen.

Ik bedank Abdullahi en beloof hem wat Somalische shillings. Maar hoe kom ik daar aan? Een dag later vraag ik dan maar aan dezelfde Abdullahi of hij acht dollar van mij om wil ruilen voor Somalische shillings. Als hij terugkomt krijg ik in biljetten van 500 en 1000 in totaal honderd zestig duizend Somalische shilling van hem. Somalië heeft namelijk alleen maar biljetten van 500 en 1000. En voor bijvoorbeeld een kopje thee betaal je hier zo'n drieduizend shilling. Een deel van dit enorme pakket geld geef ik terug aan Abdullahi, de rest gaat mee als souvenir.

Om zes uur meldt Abdisalam zich, samen met Hamid, de manager van Kaalo. Abdisalam geeft me een simkaart van Somalië. Handig! We rijden gedrieën naar het Kaalokantoor en daar tref ik nog drie Kaalomedewerkers, waaronder Meymoun. En omdat ik hier een hoofddoek moet gaan dragen, heeft zij al twee mooie voor mij gekocht: een fleurige blauwe met mooie bloemen erop en een neutrale grijze met een gouden randje. Die laatste ga ik vast het meest dragen. Nu doet zij me eerst de blauwe om. We stappen met z'n zessen in de auto en met m'n nieuwe hoofddoek ga ik deze eerste dag in Somalië gezellig eten in de tuin van een heerlijk restaurant. Met beveiliging, dat wel.

Weer bij de compound aangekomen spreken we af dat ik de volgende morgen om 9.00 uur opgehaald word om kennis te maken met de twintig Kaalomedewerkers in Garowe en om ons programma voor deze week samen te stellen. Ik ben benieuwd. En zodra ik deze eerste avond zo onzichtbaar mogelijk uit de auto ben gestapt en het hek van de compound achter mij gesloten wordt gaat mijn hoofddoek af, pak ik een (kapotte) vieze plastic stoel, ga naast Mohammed zitten en steek een sigaret op. Maar niet nadat ik eerst een sigaret aan hem heb gegeven. Samen roken we er een of misschien ook wel twee. En dit ritueel zal zich de komende week nog vele keren herhalen...

Wies Kalsbeek

Dit is het derde blog over de reis van Wies Kalsbeek naar de provincie Puntland in Somalië. Wies Kalsbeek van Uit de Verf bezocht op verzoek van Kaalo Nederland eind 2013 prachtig Puntland. De eerste blog heet Gate 4